



## RESSÒ DE LA PARAULA

# Experiències del límit (III)



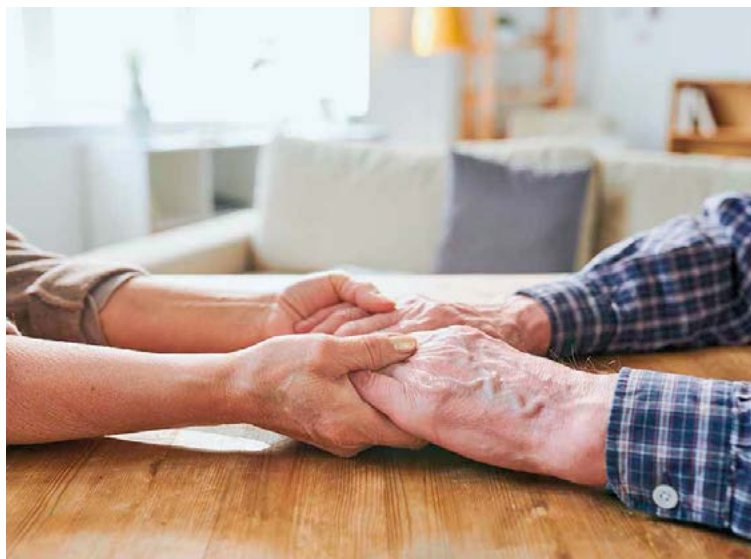
**E**n efecte, les persones que, fins i tot patint grans pèrdues i mancances sense culpa pròpia, mantenen la pau interior, continuen vivint i són capaces d'estimar, tenen dintre seu un misteri que tots hauríem de descobrir.

El misteri que ens manté en la pau i en l'amor, encara que embolcallats en el sofriment, no es pot presentar com una recepta psicològica o mèdica. Però sí que podem apropar-nos-hi.

—No esperem la pau solament del fet que els problemes hagin trobat solució, sinó de saber viure amb sentit el sofriment que els problemes i els límits de la vida ens provoquen.

Viure el sentit del sofriment evita caure en els dos abismes: el de la rebel·lió indignada contra tot i el de la resignació passiva. Ben entès que el sentit de les coses ha de ser viscut per cadascun, però no el crea un mateix, sinó que s'ha de descobrir i assumir.

—Aquest sentit del sofriment va ser expressat per Unamuno amb aquestes paraules: «Jesucrist no va venir a treure el sofriment del món, sinó a omplir-lo amb la seva presència». I Jesucrist va advertir que el sofriment, sobretot el sofriment causat per fenòmens naturals (com ara un terratrèmol), no estava simplement vinculat al pecat personal («no és simplement un càstig»: Lc 13,2-3). En canvi la seva paraula, el que entenem per «la Bona Notícia salvadora», es va dirigir prioritàriament als que patei-



xen per qualsevol motiu. Així ho va expressar en la sinagoga de Natzaret, identificant-se amb el Messies profetitzat en Isaïes (Lc 4,14-21; Is 61,1-2). I així entenem la profunditat de la segona benaurança: «Benaurats els qui ploren, perquè ells seran consolats» (Mt 5,4).

—Però la Bona Notícia sobre el sofriment humà no va ser només bones paraules. No es va limitar a dir: això és el que heu de pensar i fer. Jesús anunciava el que Ell va viure. Ell mateix «es va compenetrar» amb el sofriment humà, el va viure des de dins i això mateix és la Bona Notícia: gràcies a aquest fet, podem viure amb sentit els límits i contradiccions de la vida. —No sols es tractarà d'imitar Jesús des de fora, com s'imita un mestre o un líder, sinó de viure «en Ell». En Ell serem actius, tractant de

posar mitjans per a vèncer obstacles, en la vida pròpia i en l'aliena, generosament, sense posar condicions d'èxit al nostre treball. En Ell la vivència del límit, el sofriment, originària en nosaltres una experiència molt especial de comunió fraterna amb els germans que pateixen i amb la resta de germans que participen del mateix esperit.

—En Ell i amb Ell arribarem a dir un dia al Pare «a les teves mans encomano el meu esperit» (Lc 23,46), convertint el nostre sofriment en ofrena sacrificial. Serà l'extraordinària ocasió de purificar el nostre amor, és a dir, d'avançar en el camí de la gratuïtat. I arribarem així a viure el goig de ser estimats i estimar.

L'experiència del límit descriu una història que abasta tots els segles. Però tindrà un final, quan ens sigui donada la Jerusalem celeste, on no hi haurà ni dol, ni plor ni dolor (Ap 21,4). Aquesta visió avui ens permet superar tot límit i sosté la nostra esperança.

† **Agustí Cortés Soriano**  
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.



## APUNTS PER A L'ANÀLISI

«**V**aig aprofundir la fe, el seguiment de Jesús, més seriosament i amb més convicció, en la preparació per a la confirmació. Érem un grup d'una quinzena de joves de setze i disset anys. Alguns acabaven l'ESO, primer o segon de batxillerat, d'altres segon de formació professional. El catequista era un universitari a punt de graduar-se en Física. En alguna de les sessions hi va participar el rector de la parròquia. També van donar el seu testimoni de fe, alguns dels membres de la comunitat parroquial. Va ser una preparació ben pensada i desenvolupada. Nosaltres, els joves, la vàrem viure, majoritàriament, amb lliurament generós i amb joia.

# Cercar el compromís

Em vaig sentir estimada per aquest Déu, Pare de tots, per la presència de Jesús en la meua vida, el seu acompanyament, i per l'acció de l'Esperit que em mou a la fidelitat, al compromís, materialitzat, en aquell moment, en un voluntariat en un centre d'esplai cristià.»

La noia ha anat creixent en edat i en compromís de fe. Ja és a tercer de carrera, integrada en un grup de joves que segueixen un pla de formació cristiana i fan pregària junts, un dia a la setmana. Par-

ticipa activament en l'eucaristia dominical de la parròquia, en el grup de lectors. Fa un voluntariat visitant quinzenalment una persona gran i compartint unes hores amb ella. La fe sense obres, les obres de la fe, han estat un tema recurrent de reflexió en la seva vida cristiana. Sap que la fe ha d'informar la vida. Trobar Déu en totes les situacions és un objectiu. Portar el seu Amor arreu, n'és un altre. Vol que la seva vida deixi un rastre que en sigui testimoni.

Són molts els joves que, en aquest moment del curs, cerquen un compromís factible i viable per donar concreció a la seva fe. És un bon neguit! Què faré pels altres? Què donaré per amor a Déu i al proïsme? Com contribuiré a fer més present el Regne? Quin rastre, de l'Amor de Déu, deixarà la meua vida? Prendre's seriosament el tema pot repercutir en els altres durant molts mesos. Comprometre'm construeix el Regne. Copsar les necessitats dels descartats, dels necessitats... pregar i discernir són camí per arribar al compromís. Un repte per a molts cristians, especialment per als joves.

**Enric Puig Jofra, SJ**

## ECO DE LA PALABRA

## Experiencias del límite (III)

**E**n efecto, las personas que, aun sufriendo grandes pérdidas y carencias sin culpa propia, mantienen la paz interior, siguen viviendo y son capaces de amar, tienen dentro de sí un misterio que todos deberíamos descubrir.

El misterio que nos mantiene en la paz y en el amor aun envueltos en el sufrimiento, no se puede presentar a modo de una receta psicológica o médica. Pero sí podemos aproximarnos a él.

—No esperemos la paz solo del hecho de que los problemas hayan encontrado solución, sino de saber vivir con sentido el sufrimiento que los problemas y los límites de la vida nos provocan. Vivir el sentido del sufrimiento evita caer en los dos abismos: el de la rebelión indignada contra todo y el de la resignación pasiva. Bien entendido que el sentido de las cosas ha de ser vivido por cada uno, pero no lo crea uno mismo, sino que se ha descubrir y asumar.

—Este sentido del sufrimiento fue expresado por Unamuno con estas palabras: «Jesucristo no vino a quitar el sufrimiento del mundo, sino a llenarlo con su presencia». Y Jesucristo advirtió que el sufrimiento, ante todo el sufrimiento causado por fenómenos naturales (como un terremoto), no estaba simplemente vinculado al pecado personal («no es simplemente un castigo»: Lc 13,2-3). En cambio su palabra, lo que entendemos por «la Buena Noticia salvadora», se dirigió prioritariamente a los que sufren por el motivo que sea. Así lo expresó en la Sinagoga de Nazaret, identificándose con el Mesías profetizado en Isaías (Lc 4,14-21; Is 61,1-2). Y así entendemos la profundidad de la segunda bienaventuranza: «Bienaventurados los que lloran, porque ellos serán consolados» (Mt 5,4).

—Pero la Buena Noticia sobre el sufrimiento humano no fue solo buenas palabras. No se limitó a decir: esto es lo que tenéis que pensar y hacer. Jesús anunciaba lo que Él vivió. Él mismo «se penetró» del sufrimiento humano, lo vivió desde dentro y eso mismo es la Buena Noticia: gracias a este hecho, podemos vivir con sentido los límites y contradicciones de la vida.

—No se tratará solo de imitar a Jesús desde fuera, como se imita a un maestro o un líder, sino de vivir «en Él». En Él seremos activos, tratando de poner medios para vencer obstáculos, en la vida propia y en la ajena, generosamente, sin poner condiciones de éxito a nuestro trabajo. En Él la vivencia del límite, el sufrimiento, originará en nosotros una experiencia muy especial de comunión fraterna con los hermanos que sufren y con el resto de hermanos que participan del mismo espíritu.

—En Él y con Él llegaremos a decir un día al Padre «en tus manos encomiendo mi espíritu» (Lc 23,46), convirtiendo nuestro sufrimiento en ofrenda sacrificial. Será la extraordinaria ocasión de purificar nuestro amor, es decir, de avanzar en el camino de la gratuidad. Y llegaremos así a vivir el gozo de ser amados y amar.

La experiencia del límite describe una historia que abarca todos los siglos. Pero tendrá un final, cuando nos sea dada la Jerusalén celeste, donde no existirá ni el luto, ni el llanto ni el dolor (Ap 21,4). Esta visión hoy nos permite superar todo límite y sostiene nuestra esperanza.

† Agustí Cortés Soriano  
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

## Una trobada per reforçar la il·lusió i continuar anunciant la Bona Nova

**M**és de 180 catequistes es van trobar, el diumenge 1 d'octubre passat, a la Casa de l'Església i, també, a la capella del Bon Salvador de Sant Feliu de Llobregat. Tota la jornada va girar al voltant de l'objectiu diocesà: «Som cridats. Cridats a ser poble». Les catequistes, acompanyades dels preveres de moltes parròquies del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, celebren la vocació de ser cridats a anunciar l'Evangelí.

La trobada va comptar amb la presència del bisbe Agustí Cortés que els va encoratjar a ser fidels a la seva missió i a sentir-se comunitat dins de la comunitat, enviats per Jesucrist en nom de l'Església. El bisbe de la nostra diòcesi va destacar com «la nostra vocació és de servei en l'anunci de l'Evangelí, i que la nostra tasca és fruit de la crida que Déu ens fa a cadascun de nosaltres i, particularment, tenint en compte que la majoria de catequistes són dones, com la nostra naturalesa de donar vida, es palesa en la tasca catequètica».

Després de la pregària inicial, la Gna. Maria Claustré Solé, religiosa de la Companyia de Maria Lestonnac, fou l'encarregada de la ponència inicial sota el títol de «La dona i la seva tasca ministerial d'anunciar l'Evangelí al Nou Testament», els va il·lustrar sobre



com descriu la Bíblia en els textos evangèlics, la presència de les dones deixebles de Jesús en la vida i predicació del Senyor, com de testimonis de la Resurrecció, i en els primers temps del cristianisme.

Els 180 assistents van compartir la pregària en la celebració de l'Eucaristia, que va concloure amb l'Enviament dels catequistes.

Finalment, la jornada va finalitzar amb un berenar a la Casa de l'Església.

Aquesta jornada representa per a tots els catequistes el punt d'inici del curs, on es troben i comparteixen la seva missió, la pregària, la convivència i se senten comunitat diocesana.

Des de la creació de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, aquesta jornada s'ha celebrat cada any, només interrompuda per la pandèmia.

## Els arxiprestes impulsen el pla de curs 2023-2024

**E**l 28 de setembre, a la Casa de l'Església, es va celebrar la reunió d'arxiprestes del Bisbat de Sant Feliu. Es va fer un repàs de la situació dels arxiprestats en aquest inici de curs i es va plantejar com s'ha de treballar l'objectiu diocesà d'aquest any. Finalment, es van abordar altres informacions pràctiques per al bon funcionament de cada arxiprestat.

A la reunió van assistir els nous arxiprestes de la diòcesi:

- Mn. Josep Ramon Bullit, nou arxipreste de Vilafranca del Penedès
- Mn. Carles Catasús, Arxiprestat de Sant Sadurní d'Anoia

—Mn. Josep Lluís Aguilar, Arxiprestat de Piera-Capellades

—Mn. Agustí Panyella, Arxiprestat del Garraf

—Mn. Xavier Ribas, renova com a arxipreste de Bruñers

—Mn. Pere Rovira, Arxiprestat de Sant Boi de Llobregat

—Mn. Anton Roca, renova com a arxipreste de Sant Vicenç dels Horts

—Mn. Xavier Armengol, Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat

—Mn. Josep Maria Enríquez, Arxiprestat de Montserrat

## EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

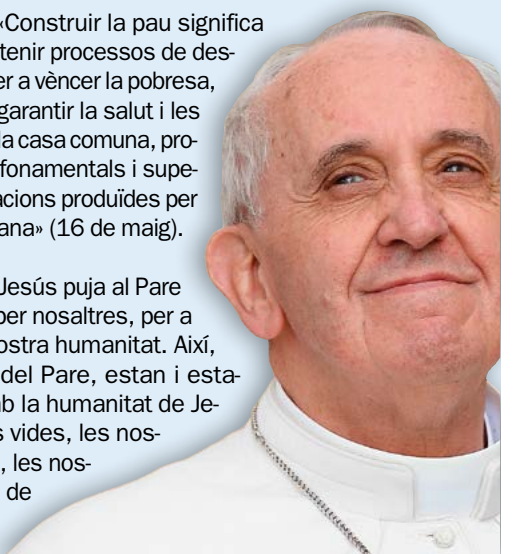


**@Pontifex\_es:** «L'Esperit Sant és exigent, perquè és un veritable amic, fidel, que no amaga res, que ens suggereix què canviar i com créixer. Quan ens corregeix mai infon descoratjament; al contrari, ens transmet la certesa que amb Déu podem aconseguir-ho, sempre» (14 de maig).

**@Pontifex\_es:** «La família és el principal antídoto contra la pobresa, material i espiritual, i també contra el problema de l'hivern demogràfic. És necessari que en tots els països es promoguin polítiques socials, econòmiques i culturals "amigues de la família" i de l'acolliment de la vida» (15 de maig).

**@Pontifex\_es:** «Construir la pau significa emprendre i sostenir processos de desenvolupament per a vèncer la pobresa, eliminar la fam, garantir la salut i les cures, custodiar la casa comuna, promoure els drets fonamentals i superar les discriminacions produïdes per la mobilitat humana» (16 de maig).

**@Pontifex\_es:** «Jesús puja al Pare per a intercedir per nosaltres, per a presentar-li la nostra humanitat. Així, davant els ulls del Pare, estan i estaran sempre, amb la humanitat de Jesús, les nostres vides, les nostres esperances, les nostres ferides» (18 de maig).



# Gna. Carmina Giménez: «Tothom qui vulgui donar sentit a la seva vida s'ha de posar en camí»

**Com va néixer la idea i la realització d'anar de missió?**

**M**és que una idea per a mi va ser un desig, i un desig gran per tot el col·legi de les Germanes de Santa Anna de Vilafranca del Penedès. Passaven missioneres que ens parlaven de les seves experiències a la Missió. Va ser com un «contagi».

Anys després, quan ja en tenia 17, vaig començar a pensar que jo també podria ser religiosa. Aleshores, la situació de la meua família era complicada ja que la meua mare estava malalta. Al cap d'un temps, quan ja tenia 23 anys vaig poder realitzar el meu desig de ser religiosa de Santa Anna.

Els anys de formació van estar orientats per poder enviar-me a un país de missió. Jo estava contenta i feliç veient que es realitzaria el meu desig. Les dificultats no hi van faltar. Jo pensava que si Jesús em volia per ser missionera, al final es compliria el desig.

Em van enviar a la missió quan vaig acabar la meua formació com a llevadora i vaig poder aprendre una mica de francès. El meu destí va ser la Costa d'Ivori (Àfrica).

**Quines tasques desenvolupeu a Costa d'Ivori? Col·laboreu amb altres missioners o associacions?**

Ja són 39 anys els que he viscut allà. En 39 anys hi ha molta història i molta vida que és difícil resu-



mir en unes línies. La meua formació de sanitària m'ha permès treballar en tots els camps de l'acció social. Junament amb la meua comunitat hem realitzat, i ho seguim fent, activitats de tota mena. Actualment estic en un poble del nord del país. Amb molts germans senoufs hem viscut tota mena de situacions; també una guerra que ens va fer patir molt.

Moltes de les nostres activitats han estat possible gràcies a la col·laboració amb religioses d'altres congregacions. En aquests països, l'ajuda mútua i la col·laboració són molt necessàries i importants. Les Germanes de Santa Anna van arribar a la missió on soc ara el 1982. La col·laboració i ajuda amb la parròquia ha estat i és constant.

Els rectors canvien amb freqüència. També hem tingut períodes llargs en què no teníem sacerdot. Nosaltres hem continuat donant suport, sempre, a la comunitat cristiana.

Avui seguim amb les nostres activitats a la sanitat, a l'ensenyament primari, i a l'alfabetització d'adults.

Som una comunitat multicultural. Espanyoles i africanes volem seguir, encarnades en aquesta terra, el Carisma de Maria Ràfols i Joan Bonal: viure la Caritat, feta «hospitalitat», principalment amb els més pobres i desemparats.

**Per ampliar l'entrevista podeu consultar el web:**  
[www.bisbatsantfeliu.cat](http://www.bisbatsantfeliu.cat)

**Es tanca el «Temps de la Creació: Que la justícia i la pau flueixin».** Aquestes darreres setmanes, a les parròquies de Piera, Els Hostalets de Pierola i Vallbona d'Anoia, han desenvolupat algunes iniciatives en el context del **Temps de la Creació**. Han estat cinc: una formació per aprofundir en el document «Lloa Sigueu», una pregària contemplativa a la natura, dues xerrades-taules rodones per conèixer l'ecoansietat i la realitat dels page-



sos joves del nostre entorn i, finalment, una visita a dues cooperatives, una de treball associat i una altra d'habitatge.

# Rafael Vilaplana i Samuel Gutiérrez, nous rectors



**E**l prevere Rafael Vilaplana va prendre possessió, com a rector de la parròquia de Sant Bartomeu i de Santa Tecla de Sitges, així com de Santa Maria del Garraf, el diumenge 1 d'octubre passat. L'Eucaristia la va presidir el bisbe Agustí Cortés, i van concelebrar Mn. Josep Pausas, rector fins ara; Mn. Josep Ramon Ruiz, fins ara vicari de Sitges i que marxa a Vallirana i Cervelló; el secretari general del bisbat, Mn. Joan Pere Pulido; i el diaca permanent Florenci; a més a més de Mn. Lucas Galván, rector de Santa Pola i vicari episcopal de la diòcesi d'Orihola-Alacant, amic de Mn. Rafael.

Va ser una celebració molt participativa. Després de llegir el nomenament per part del secretari Mn. Joan Pere Pulido, en la seva homilia, el bisbe Agustí parlà de com Déu quan ens crida per a la missió no es fixa tant en les grans qualitats de lideratge o de molta saviesa sinó sobretot en la nostra humilitat i abandó davant d'Ell.

Mn. Rafael va fer una explicació breu del seu itinerari des que va començar el seu ministeri sacerdotal en un poble molt semblant, Altea (Alacant), i com ha passat per diferents pobles de muntanya fins a arribar una altra vegada a un poble de mar, com és el de Sitges.

Finalment, Mn. Rafael va recordar l'objectiu diocesà d'aquest any: «Som Cridats. Cridats a ser poble», i explicà com va sentir la crida del Senyor i va decidir entrar al Seminari.

**Mn. Samuel Gutiérrez, nou rector de la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Sant Boi de Llobregat**

El prevere i periodista Mn. Samuel Gutiérrez, l'1 d'octubre passat, també va prendre possessió com a nou rector de la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Sant Boi de Llobregat, continua, però, amb els càrrecs que tenia abans.

## AGENDA

### 28es Jornades de Formació i Animació Pastoral

**Vicaria del Penedès, Anoia i Garraf**

—Tindrà lloc del 24 al 26 d'octubre de 2023 a la Sala Mn. Vinyeta de la Parròquia de Santa Maria de Vilafranca del Penedès (Plaça de Santa Maria, 7).

—Pel que fa a la Vicaria del Llobregat, tindran lloc del 13 al 16 novembre de 2023. Lloc: Casa de l'Església (c/ Armenteres 35, Sant Feliu de Llobregat).

## LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**16. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

**17. ■ Dimarts** [Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

**18. ■ Dimecres** [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelis-

ta, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

**19. ■ Dijous** [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), preveres jesuïtes, i sis companys més, màrtirs al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prevere fundador dels Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prevere franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

**20. ■ Divendres** [Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene,

vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

**21. ■ Dissabte** [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestínic; sant Caius o Gai (Cayo), soldat, mr.; santa Celina, mare de sant Remigi. Urgell: Sant Joan de Capestrano, prev.

**22. ■ Diumenge vinent**, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 45, 1.4-6 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nuni-la i Alòdia, germanes verges i màrtirs a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

# Diumenge XXVIII de durant l'any (A)

## COMENTARI

### «El Senyor prepararà un convit i eixugarà les llàgrimes de tots els homes»



La imatge del banquet és usual en la Bíblia per a parlar de la salvació. Per això Jesús a l'evangeli compara precisament el Regne de Déu (Regne del cel, diu Mateu), la salvació que ell ha vingut a portar, amb un gran banquet al qual som convidats tots, una invitació que per desgràcia pot ser rebutjada: *l'un se n'anà al seu camp; l'altre als seus negocis...* Un cop més, la paràbola expressa el rebuig a acollir el missatge de Jesús (ho hem vist altres diumenges). Però Déu vol que tothom participi de la seva salvació, per això no deixa d'invitar: *Convideu a la festa tothom que trobeu*. Per això finalment *la sala del banquet s'omplí de convidats*. Però participar d'aquest banquet, del seu Regne té les seves exigències que no són altres que dur el vestit de festa. Per això a *un que no el duia, el rei li digué: com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar*. Per això els van treure fora del banquet: *Traieu-lo fora a la fosca*. El fet d'haver estat convidat no és cap garantia si no hi ha el vestit de la fe, de la fidelitat, de seguir la voluntat del Pare, d'acceptar la invitació de Jesús canviat el nostre estil de vida. Jesús ens convida al banquet però ens demana el vestit de festa. Aquest banquet anticipa el banquet que anuncia Isaïes: *El Senyor prepararà un convit de plats gustosos i de vins rancis...* És el banquet de la vida: *Farà desaparèixer el vel de dol que cobreix tots els pobles: engolirà per sempre la Mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes...* És el banquet de la vida plena, de la felicitat per sempre. Pau, a la segona lectura, relativitza els problemes d'aquí a la terra: *Sé viure enmig de privacions i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces*. La salvació del Senyor ens ajuda a relativitzar els nostres problemes d'aquí: esperem la vida plena, sense dolor ni llàgrimes, el gran banquet al final de la vida. Però tot comença acceptant de cor el missatge de Jesús ara i aquí, treballant pel Regne de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

#### ▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: «Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat», perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

#### ▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

#### ▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

#### ▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 22,1-14) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: "Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa." Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat.

Mentrestant, digué als seus homes: "El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu." Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats».

#### ▶ Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10)

Preparará el Señor del universo para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares succulentos, un festín de vinos de solera; manjares exquisitos, vinos refinados. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el lienzo extendido sobre todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre. Dios, el Señor, enjugará las lágrimas de todos los rostros, y alejará del país el oprobio de su pueblo —lo ha dicho el Señor—. Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios. Esperábamos en él y nos ha salvado. Este es el Señor en quien esperamos. Celebremos y gocemos con su salvación, porque reposará sobre este monte la mano del Señor».

#### ▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitare en la casa del Señor / por años sin término. R.

#### ▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,12-14.19-20)

Hermanos:

Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy avezado en todo y para todo: a la hartura y al hambre, a la abundancia y a la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mis tribulaciones.

En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

#### ▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, volvió a hablar Jesús en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo, diciendo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo; mandó a sus criados para que llamaran a los convidados, pero no quisieron ir. Volvió a mandar otros criados encargándoles que dijeran a los convidados: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas y todo está a punto. Venid a la boda". Pero ellos no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios, los demás agarraron a los criados y los maltrataron y los mataron. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos y a todos los que encontréis, llamados a la boda". Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales».